

داکتر رحیم رامشگر

بخش چارم : اختلال شخصیت خود شیفته

خودشیفتگی یک مریضی روانی میباشد که از سال (۱۹۸۰) بدین سو شناخته شده است.

خود شیفته ، مریضی است که خود را مهم و بزرگ می پندارد و بطور اغراق آمیز خود را رند ، چالاک و هوشیار و ذکی تصور میکند و اطرافیان خود را ساده و کم هوش قلمداد مینماید که این تصورات او غیر واقعی و ناشی از خطای شناختی خود اوست.

جهان بینی یک انسان خود شیفته بر روی خود محوری قرار دارد. رابطه او بادیگران یک رابطه یک طرفه است ، او فقط دریافت میکند ولی هرگز نمی دهد. او در رابطه بین فردی استثمارگر است، یعنی برای رسیدن به اهداف خود از دیگران بهره کشی می کند.

خود شیفته ، فاقد هم حسی است. نسبت به شناخت و همانند سازی با احساسات دیگران تمایلی ندارد. خود را خاص و استثنایی می شمارد. احساس صاحب استحقاق بودن را دارد و دارای انتظارات غیر واقعی است.

خود شیفته اشتغالات ذهنی یا تخیلات همیشگی قدرت و موفقیت دارد و پیوسته در پی تایید دیگران است. قابلیت تحمل انتقاد را

ندارد. غالباً نسبت به دیگران حسود است ولی معتقد است که دیگران حسادت او را میکنند.

خود شیفته ها بطور غیر واقعی انتظار اطاعت دیگران ازخودشان را دارند ازین رو روابط اجتماعی شان شکننده و بی دوام می باشد. مشکلات زیاد شغلی ، بین فردی و خانوادگی دارند ، همه این پرابلم ها را خود شان بوجود می آورند ولی نسبت به آنها آگاهی و بینش ندارند. ازین سبب انفجار در روابط از خصوصیت این مریضان است. از طرف دیگر این مریضان احترام به نفس شکننده دارند و مستعد ابتلا به افسردگی هستند.

اختلال خود شیفتگی ، یک اختلال خیلی جدی و پیچیده است این اختلال غالباً با اختلالات دیگر شخصیتی چون اختلال شخصیت مرزی ، اختلال شخصیت نمایشی و اختلال شخصیت ضد اجتماعی یکجا دیده می شود . ازین رو بر داکتران جوان لازم است تا در تشخیص درست این مرض دقت زیاد به خرج دهند و تنها بعد از تشخیص افتراقی دقیق نام نارسیسم یا خود شیفتگی را بر آن بگذارند .

اختلال خود شیفتگی ، یک اختلال مزمن است و تداوی آن هم مشکل می باشد.

این مریضان مدام ناچارند ضربه هایی را که از رفتار شان ناشی میشود یا تجربیات زندگی آنها را بوجود می آورند بر پیکر خود شیفتگی خود تحمل کنند و این ها خیلی طاقت فرساست برای آنها .

خود شیفته ها پیش رفت سن سال خود را خوب تحمل کرده نمی توانند ، و برای فریب درحقیقت فقط ذهن و خاطر خود شان به انواع ساخته کاری و خود آرائی ها دست می زنند .

خود شیفته ها برای زیبایی و جوانی ارزش زیاده از حد قایلند و به طور نامتناسبی به آنها وابسته می باشند، به همین دلیل نسبت به بحران میان سالی بیشتر از سایرین حساس و آسیب پذیرند.

تداوی و معالجه اختلال خود شیفتگی :

طوریکه پیشتر هم متذکر شدیم ، معالجه این مرض مشکل است. ولی نا ممکن نیست.

نظر به پیشرفت علم طبابت امروز میشود این مرض را نیز با میتود های معین و مشخص درمانی تداوی و معالجه نمود که در نتیجه

یک پلان و پروتکول منظم و نسبتاً طولانی تر معالجوی ، این مریضان می توانند بعد از کسب بینش لازم ، آگاهانه از خودشیفتگی خود دست برداشته ، به بازی های ذهنی خود واقف شده و آنها را با واقعی بینی کنار بگذارند و حیات سالم منطقی خود را از نو در تطابق با واقعیت های زندگی آغاز نمایند. (ادامه دارد)